

Nørgaard: Ja, jeg er jo ved denne Leilighed i det Tilfælde, at jeg ikke kan stemme for noget af de Endringsforslag, som ere stillede til § 14. Jeg vilde nu ikke alene meget ønske at bibeholde Nr. 2, men ogsaa tillige henstille til den høitærede Indenrigsminister, om han ikke troer at kunne gaae ind paa, at ogsaa Nr. 4 bliver staaende i denne Paragraph. Den Bestemmelse, der findes i Nr. 4, er efter min Anskuelse saa meget i Landets og Almeenvællets Interesse, og paa mange Steder saa haardt savnet, at jeg troer, at Folket i Almindelighed vil være den ærede Minister Tak skyldig og meget forbunden, saafremt han troer at kunne gaae saavidt i Indrømmelser, at frasælde sit Forslag til Nr. 4. Hvad det angaar, at det er yttret af den ærede 4de Landsthingsmand for 10de Kreds (M. P. Bruun), at han ikke saa bedre, end at man ved at bibeholde Nr. 2 ligesom slog en Streg over ældre Love, da vil jeg nu ikke strides med ham derom, da der kan være deelte Meninger; men jeg vil dog henstille til den ærede Landsthingsmands Betænkning og Overveielse, hvor langt han troer vi havde været fra Stavnbaandet, dersom der ikke oftere var blevet slaaet en Streg over ældre Principer, naar Almeenvellet kræver det, og jeg kan virkelig ikke nægte, at det synes, at den ærede Landsthingsmand gaaer noget vidt i sine Fordringer med Hensyn til Almeenvællets Krav, naar han ikke troer idetmindste at kunne gaae ind paa, at det Band benyttes til at frugtbargjøre Ager og Eng, som Fabrikkerne, Møller o. detsl. ikke selv bruge. Jeg har den største Tillid til, at der ikke gjenem Landvæsenscommissionens Bestemmelse om Flodemaal o. detsl. vil skee en saadan Eier eller Bruger af en Båndkraft nogen Art af Uret; jeg troer, at det vel og vil være vanskeligt at paavise Exempler paa, at Landvæsenscommissionerne ere gaaede for vidt i saa Henseende, og da her kun er Tale om at afstaae til Nytte for Andre, hvad man med fuld Ret efter disse Bestemmelser kan kalde Spildevand, og da der paa den anden Side er et saa stort Hensyn til det Almindeliges og Almeenvællets Fordeel, hvorom her er Tale, og Landmændene i saa mange Aar have savnet en sliq Bestemmelse, saa vil jeg henstille til den ærede Landsthings-

mand, om han ikke troer at kunne frasælde dette Forslag til Nr. 2. Den ærede Landsthingsmand omtalte Båndværkerne, og saavidt jeg opfattede ham, havde han meest for Die nye Anlæg. Jeg synes dog, at der er en Betragtning, der kommer imellem, og det er nemlig den, at dersom dette Forslag bliver til Lov, er det jo en Selvefølge, at der ingen Forurettelse kan gjøres mod nye Anlæg; thi den, som vil gjøre et saadant Anlæg efter denne Lovs Emanation, maa dog selvsølgelig vide, at saa eksisterer der en saadan Lov, som han maa rette sig efter, og saa synes jeg ikke, at der skeer ham nogen Uret. Den ærede Landsthingsmand ansøgte endvidere, at man maatte vel vide, at der ved skadeligt Bands Afledning bør være en større Ret, fordi man ved at faae for meget Vand kunde fordærve meget betydelige Arealer med Hensyn til Agerbruget; men jeg maa i den Henseende paa den anden Side bemærke, at man ogsaa ved det overflødige Spildevand kan forbedre meget store Arealer med Hensyn til Agerbruget, og det er kun overflødigt Vand, der her er Tale om. Jeg synes, at det er saa retfærdigt og billigt, som vel kan tænkes, hvad der er foreskrevet i denne Bestemmelse under Nr. 2. Og jeg vil endnu engang gjentage min Hensilling til den høitærede Minister, om han ikke i den store Befolknings Interesse troer at kunne gaae ind paa at lade § 14 blive, som den er.

Bloch: Dersom jeg maatte tillade mig en kort Bemærkning paa dette for mig noget fremmede Gebeet, vilde jeg udtale den Formening, at den af den ærede 4de Landsthingsmand for 10de Kreds (M. P. Bruun) yttrede Frygt for, at de i § 14 Nr. 2 omhandlede Båndværkseteres Ret blev traadt for nær, kunde høves, naar Ordene: „navnlige forsaavidt Båndværkerne angaar efter de ved Samme satte Flodemaal“ udgik; thi i saa Fald vilde der neppe være Tvivl om, at der under bemeldte Eieres „fulde Retsnydelse“ ogsaa vilde være indbefattet den dem tilkommende Ret til en Udvidelse af deres Værker. Jeg skal tillige gjøre en anden kort Bemærkning, denne nemlig, at Begyndelsen af § 14 ikke synes ganske heldigt affattet, idet Ordspøiningen